

[Udenrigsministeren.]

bliver samme Betingelser for her noget at forøge Salget, som der var i den første Tid, efter at Krisen satte ind, og i saa Fald vil det være en værdifuld Aflastning, men mere bliver det næppe.

Jeg har med særlig Glæde set, at man har gjort Forsøg paa at skabe et Baconmarked i De forenede Stater. Kan dette lykkes blot en kortere Tid, vil det betyde meget til at komme igennem herhjemme.

For den almindelige Eksportindustri ser jeg ikke rettere, end at der er Betingelser for øget Fremgang. Den har været i Fremgang i de senere Tider. Det gælder Skibsbyggeriet, det gælder Olieindustrien, og det gælder adskillige andre ogsaa; det er muligt, at Fremgangen noget hviler paa den hektiske Bevægelse i Udlandet, jeg har nævnt før, men denne standser næppe heller øjeblikkeligt, og derfor kan vi haabe paa, at en Udnyttelse til Gavn for hele vort Samfund her kan finde Sted. Derfor er det meget vigtigt, at man til saadanne Industrier skaffer de fornødne Raastoffer.

Skibsfartens Vilkaar er ogsaa i Kraft af den almindelige Verdensbevægelse gunstige. For Fiskeriet ligger det vel snarere stille med den ene særegne Vanskelighed, som Forholdene i Spanien skaber for Klipfiskens Vedkommende. Men hvad enten man ser paa det ene eller det andet Omraade af Udlandets Forhold, maa man, hvis man vil se Sandheden i Øjnene, erkende, at der intet Grundlag er for at opstille store Planer om Ordningen af Danmarks Erhvervsliv for en længere Periode. Jeg ved ikke, om nogen har Lyst til at kræve saadanne Planer, i hvert Tilfælde: de kan ikke tilvebringes med nogen Rimelighed. Vi maa indrette os efter Vilkaarene, de meget hurtigt skiftende Vilkaar, fra Aar til Aar og fra Maaned til Maaned.

Dertil vil jeg gerne føje, at der er ikke rimelig Grund til Strid mellem Partierne om disse Spørgsmaal. Vi staar nu direkte over for Forhandlinger med Tyskland om det næste Aar, og jeg kan kun anbefale over for Erhvervsorganisationerne, over for Rigsdagens Partier og over for alle, der deltager i Drøftelsen af disse Spørgsmaal, at man *ikke* skaber en tilsvarende Uro derom som den, der skabtes ved Nytaarstid i Fjor, og som er holdt ved lige hele Aaret igennem. Det vil i hvert Tilfælde ikke gavne Forhandlingernes Resultat, det vil ikke gavne noget Erhverv. Og for Partiernes Vedkommende — ja, Forskellen i disses tilvante Synspunkter over for økonomiske Forhold, som de gør sig gældende under normale

Vilkaar, træder efter min Mening ganske tilbage over for Nødvendigheden af at tilpasse sig til den Situation, der foreligger i Øjeblikket. Vi havde nede ved Delegeretmødet i Genève Lejlighed til i Forbindelse med Stabiliseringserklæringen at høre indgaaende Udtalelser af Englands konservative Ordfører Morrison, Frankrigs radikale Ordfører Bastide og den socialdemokratiske Ordfører Spinasse, alle Medlemmer af de Regeringer, der sammen med De forenede Stater havde udstedt denne Erklæring og de dertil knyttede Betragtninger. De kom fra tre forskellige Partier, i mange Henseender med forskelligt Syn paa det økonomiske Livs og det politiske Livs Vilkaar. Men Indholdet af de tre Udtalelser var ensartet, bestemt af Dagens Situation, og Sandheden turde være, at vi arbejder under tilsvarende Vilkaar med Hensyn til de forskellige Partiers Stilling til disse Spørgsmaal ogsaa herhjemme i Danmark. Vi kan forhaabentlig klare os igennem Situationen, som den kommer, gennem rimelig Samvirken mellem de forskellige Erhverv og de forskellige Partier, men saadan Samvirken kræves ogsaa.

Fremtiden er usikker. Til de Vanskeligheder, vi i øvrigt har, kommer de Vanskeligheder, der skabes gennem en daarlig Høst. Den rammer Landbruget som Helhed, den rammer vel særlig de mindre Landbrugere, der skal købe deres Foderstoffer, den rammer imidlertid ogsaa Danmarks samlede Balance over for Udlandet og derigennem alle vore Erhverv. Vi maa da indrømme, at Fremtiden er usikker, men vi maa føje til, at hidtil er det gaaet, ikke mindst det sidste Aar. I dette Aar er Danmarks Omsætning øget klækkeligt, Forholdet mellem Eksport- og Importpriser er forbedret, Arbejdsløsheden formindsket, Fortjenesten inden for de forskellige Erhverv forøget. Der er samlet Fremgang i alle vore Erhvervs-grene af større Betydning. Ingen af os kan love at opretholde den nuværende Tilstand eller at forøge Fremgangen, men det, vi skulde kunne enes om, er at sætte fælles Bestræbelser ind paa at naa dette Maal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister har nu givet Tinget den Redegørelse, som jeg under Finanslovbehandlingen anmodede Ministeren om at give, og der vil jo sikkert senere blive Lejlighed til for mig at vende tilbage til denne, men et